

Три карти, три карти, три карти... Какви са тези черно-бели карти за тренировки? Това са просто вашите “да” и “не”. Защото как решаваме всичките си житейски въпроси? Или правим, или не правим; или отиваме, или не отиваме; или се женим, или не се женим; или раждаме, или не раждаме, а после или се развеждаме, или не се развеждаме. Нали? Тоест вътре в себе си, без да го осъзнаваме, на всяко нещо казваме “да” или “не”. Взимаме решение! А как обикновено взимате решение, вече видяхте: 9 от 10 са грешни. Защо го казвам за вас? Защото моята интуиция, слава Богу, поизбуя благодарение на тоягите на Наставника! Интуицията ни винаги знае правилното решение, но ние не я чуваме. Значи при тренировките с картите се учим на какво? Да чуваме интуицията си. Да взимаме правилните решения! За целта трябва, първо, да се научим да различаваме истината и лъжата. Ето, всички карти са в ръцете ви. Задават мислено въпроса какъв цвят е картата, без да я гледате. Задачата ви е да откриете отговора вътре в себе си. Какъв е цветът? Какво ви подсказва вътрешното чувство? Нещо у вас казва - буф! - “бял”. А нещо друго казва: “или пък черен, а”? Задачата ви е: 1 процент от вниманието си насочвате към картата, 99 процента - къде? Към интуицията ли? Не към интуицията, глупчо! Към самоанализ! Самоанализ!

Задачата ви е преди всичко да откриете и да поставите по местата им измамното и истинското ви чувство. Запомнете всяко усещане! Сега обърнете картата. Проверете. Какво става? Ако сте познали картата - не се радвайте! Ако сте сбъркали - не се ядосвайте! Учим се спокойно, без да бързаме. Отначало, когато още трудно разпознаваме истинското усещане, вероятно няма да напредваме много бързо. Но ако се опитате да се упражнявате с различна скорост, ще се убедите: колкото по-бързо, толкова е по-лесно. Обикновено така става. Но всичко е индивидуално, така че най-добре е да се вслушате в себе си. Това е тренировка. Не се занимаваме с разпознаване на картите, врачки нещастни! Занимаваме се - внимание! - със самоанализ! Не си затваряйте очите!

Не изпадайте в сомнамбуличен транс и не ми се разхърквайте! Представете си, че сте дошли за преговори, трябва да вземете решение. Изведнъж подбелвате очи, ченето ви увисва, безжизненото ви тяло половин час се валя във фотьойла, а изкуствените ви зъби са на пода. После отваряте очи и съобщавате: “Да, съгласен съм да подпишем договора.” Кой ще ви вземе на сериозно след подобни изпълнения? Нататък. При начинаещите отначало информацията идва обикновено в обърнат вид. Когато се ражда, първите две седмици детето вижда всичко с краката нагоре. Знаете ли това? А щом мъничко порасне, започва да възприема нормално. Точно така е и с нашата интуиция. Не забравяйте. Сега да видим закономерността на поведението. Познали сте една карта. После втора. После сте сбъркали. Пак сте сбъркали. И ви омръзва. На средностатистическия нетрениран човек интуитивното, правилното решение се разкрива само за миг. А после той изпада в интересна ситуация. Изпада в ступор. Нещо вътре му казва: “Страх ме е да не сбъркам.” И за да не сбъркате, по-добре да си седите в кое? Да, точно там. Стоп!

Предупреждение! Ако внезапно чуете, не дай си Боже, някакъв вътрешен глас или гласове да ви насочват, да ви дават акъл, да ви командват и прочее от този род - незабавно потърсете психиатър! Вашите гласове нямат нищо общо с нашите курсове! Трябва да “чувате” чувствата, разбирате ли ме?! Отговорите ще идват не като думи, не като боджежи в петите или като гъдел под мишниците, а като чувства, като душевен импулс! О, Господи! Как да го обясня с тромавия словесен език? Уверявам ви, и вие няма да можете да намерите точните думи за усещанията си, когато проработи

интуицията ви. Съвсем условно можете да ги приравните само към нашите “да” и “не”, “добро” и “зло”, “бяло” и “черно”. После ще ви обземе чувството, че едно и също усещане ту ви казва истината, ту ви лъже. Това е измамно чувство. То е характерно само за начинаещите. След време с точност ще знаете цвета на картата. Най-важното е да разпознаете и да запомните чувството, което не ви лъже, което ви казва истината. Когато вече сте се научили горе-долу да го чувате, скоро ще сте на нивото деветдесет от сто или сто от сто. Не се иска кой знае колко ум. Колкото го имаме, ни стига, тоест тъкмо ум не се иска. Трябва да се научим именно да различаваме логическия ум от интуицията. И временно да изключваме въпросния “ум”, за да насочваме цялото си внимание към чувствата. Нищо повече! А когато се научите да усещате и да различавате чувствата си, ще започнете другояче да различавате и мислите. Ще различавате своите мисли от мислите на другите. Ще започнете да четете мислите на другите. Просто ще знаете - тези мисли не са ваши, следователно са на друг човек. И тогава ще сте готови да започнете първи клас. И после? Е, скъпи мои, вие искате всичко и веднага! Първо се научете да различавате собствените си мисли от куркането на червата, разбрахме ли се?...